

deel begunstiges mere end den anden; at vi maaskee ved denne Omfarg med Tiden komme til at trække det korteste Straa, vil man ligeoverfor Forholdenes Udvikling finde at være faa temmelig rimeligt.

Tscherning: Maatte jeg blot gjøre den personlige Bemærkning, at, naar jeg ikke svarer, faa er det kun, fordi jeg ikke endnu engang kan faae Ordet.

N. Andersen (Dense Amts 4de Valgkreds): Det er for at gjøre en Bemærkning angaaende et Punkt under Betvænet, jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Der staaer i Anmærkningerne til § 8 u. s.: „I Fyen vil der eventuelt være at anlægge circa 3 $\frac{3}{4}$ Mil ny Hovedlandevei fra Bispenberg til Alsens“; jeg skal nu henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, hvad der jo forøvrigt maa være de Fleste bekendt, at der allerede eksisterer een Hovedlandevei mellem Bispenberg og Alsens, og at der desuden er en Landevei mellem Dense og Alsens, den saakaldte „gamle Dense Landevei.“ Jeg kan derfor ikke begribe, hvad Grund der er til mellem disse 2 Byer at anlægge en 3die Landevei, der vil komme til at gaae næsten ganske parallel med Landeveien fra Bispenberg til Alsens, som dog ikke vil kunne undværes, naar den nye Bei bliver anlagt. Da det er mig bekendt, at denne eventuelle Bei allerede er affukket og betegnet, har jeg fundet mig foranlediget til allerede nu at gjøre opmærksom paa dette Punkt, navnlig for at det vordende Finansudvalg kan tage under Overveielse, om der ikke er Anledning til at forebygge Anlæggelsen af en saadan 3die Landevei mellem 2 Byer.

Beck: I Anledning af hvad der er blevet yttret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek

Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skal jeg tillade mig et Par korte Bemærkninger. Jeg har ikke i Almindelighed sagt, at en kongelig Resolution og en ministeriel Afgjorelse var Et og det Samme, men jeg har kun gjort gjældende, at i det foreliggende Tilfælde var det irrelevant, om Bestemmelsen udgik fra Ministeren, eller om der dertil forredes en kongelig Resolution. Hovedsagen for mig var, at jeg vilde bevise, at man ikke af Armeeplanens Uroffelighed kunde ulede et Ansvar for Indenrigsministeren, og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand har modbevist min Documentation i saa Henseende. Jeg har dernæst ikke yttret, at det var skadeligt for Staten, at Lovgivningen vedrørende Militair-etaten var underlagt de særlige Landsdele, men jeg har sagt, at det var til Skade for de militair Interesser, og jeg troer, at Enhver, som har havt med militair Administration at bestille, vil søle det overordentlig Ubehagelige, der er i, at der ikke eksisterer en eensartet Lovgivning, men at man maa lempe sig efter 4 forskjellige Forsamlings Bøta. Dette er, hvad jeg havde at bemærke desangaaende.

Med Hensyn til hvad Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Somard) har bemærket, kan jeg kun henholde mig til, hvad jeg yttrede i mit første Foredrag; den Tvang, som Militairbestyrelsen maaskee i et givet Tilfælde anvender, er netop begrundet i, at Lovgivningen er ufuldstændig, men jeg har da ogsaa sagt, at man maatte ønske, at Lovgivningen blev forandret i saa Henseende, og at det var den bedste Maade, hvorpaa man kunde baade samtlige Interesser. Naar jeg iøvrigt har udtalt mig, faa er det for muligt at bringe Udvalget til at bevirke, at et Lovforslag i den omhandlede Henseende bliver os forelagt.